

பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்வு இதழ்

BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

E - ISSN: 3139 -1893

An international open access, peer- reviewed, Online Multi – disciplinary refereed journal

நிக்கோபார் தீவுகளின் நிக்கோபாரீஸ் மற்றும் ஷோம்பென் பழங்குடியின மக்களின் வாழ்வியல், சமூக அமைப்பு மற்றும் சமகாலச் சவால்கள்

ப. முத்துப்பாண்டி

(MKU23PFOL11290), பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வார், தமிழ் உயராய்வு மையம், யாதவர்

கல்லூரி(தன்னாட்சி), மதுரை, மின்னஞ்சல் : tamilsir2020@gmail.com

ஆய்வு நெறியாளர்: முனைவர் ஏ.பால்சாமி

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், யாதவர்கல்லூரி(தன்னாட்சி), மதுரை -14

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்தியாவின் யூனியன் பிரதேசமான அந்தமான்-நிக்கோபார் தீவுகள், பல்வேறு பழங்குடியின மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்விடமாக விளங்குகின்றன. அவற்றில் நிக்கோபார் தீவுகளில் வாழும் நிக்கோபாரீஸ் (Nicobarese) மற்றும் ஷோம்பென் (Shompen) பழங்குடியின மக்கள், தங்களது தனித்துவமான சமூக அமைப்பு, இயற்கை சார்ந்த பொருளாதார வாழ்க்கை மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகளால் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். நிக்கோபாரீஸ் மக்கள் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பையும் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வையும் பின்பற்றுகின்றனர். ஷோம்பென் மக்கள் மிகவும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் காடுகளை மையமாகக் கொண்ட வாழ்வியலைத் தொடர்ந்து பேணிவருகின்றனர். இக்கட்டுரை, இவ்விரு பழங்குடியின மக்களின் சமூக அமைப்பு, பொருளாதாரம், பண்பாடு மற்றும் தற்போதைய வளர்ச்சித் திட்டங்களால் உருவாகும் சவால்களை மனிதவியல் மற்றும் சமூக அறிவியல் நோக்கில் ஆராய்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: நிக்கோபார் தீவுகள், நிக்கோபாரீஸ், ஷோம்பென், பழங்குடியினர், தாய்வழிச் சமூகம், PVTG, மனிதவியல், பண்பாடு, வாழ்வியல்.

முன்னுரை

அந்தமான்-நிக்கோபார் தீவுகள் இந்தியாவின் உயிரியல் மற்றும் பண்பாட்டு பன்முகத்தன்மையின் முக்கிய மையமாகக் கருதப்படுகின்றன.¹ குறிப்பாக நிக்கோபார் தீவுகளில் வாழும் பழங்குடியின மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர்.² இவர்களின் வாழ்வியல், சமூக அமைப்பு, பொருளாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுடனான உறவு மனிதவியல் ஆய்வுகளுக்கு முக்கியமான தரவுகளை வழங்குகின்றன.³ உலகமயமாக்கல் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியின் பின்னணியில் இம்மக்களின் வாழ்வியல் பல்வேறு மாற்றங்களை எதிர்கொண்டு வருகிறது. எனவே, இவர்களின் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்புகளைப் பதிவு செய்வது அவசியமான ஆய்வுப் பணியாகும்.⁴

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- ✓ நிக்கோபார் தீவுகளில் வாழும் நிக்கோபாரீஸ் மற்றும் ஷோம்பென்

பழங்குடியின மக்களின் வாழ்வியலை விளக்குதல்.

- ✓ அவர்களின் சமூக அமைப்பு மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கை முறைகளை ஆய்வு செய்தல்.
- ✓ பாரம்பரிய பண்பாட்டு அடையாளங்களை வெளிக்கொணருதல்.
- ✓ சமகால வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களை ஆராய்தல்.
- ✓ பழங்குடியின மக்களின் நிலையான வளர்ச்சிக்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துதல்.

நிக்கோபாரீஸ் பழங்குடியினர்

நிக்கோபார் தீவுகளில் அதிக மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பழங்குடியின மக்கள் நிக்கோபாரீஸ் ஆவர். கார் நிக்கோபார், செளரா, தெரசா, கட்சல், கமோர்ட்டா உள்ளிட்ட தீவுகளில் இவர்கள் வாழ்கின்றனர்.⁵

இவர்களின் சமூக அமைப்பு தாய்வழி மரபை (Matrilineal Society) அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். "துஹெட்" (Tuhet) எனப்படும் கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பில் வாழும் இவர்கள், நிலம் மற்றும் வளங்களை குடும்பத்தின் பொதுச் சொத்தாகக் கருதுகின்றனர்.⁶

பொருளாதார ரீதியாக தென்னை, பாக்கு, பழத்தோட்டங்கள் அமைத்தல், மீன்பிடித்தல் மற்றும் பன்றி வளர்ப்பு ஆகியவை முக்கிய வாழ்வாதாரங்களாக உள்ளன. வட்ட வடிவ கூட்புக் கூரையுடைய பாரம்பரிய வீடுகள், திருவிழாக்கள், இசை, நடனம் மற்றும் விளையாட்டுகள் இவர்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களாகத் திகழ்கின்றன.⁷

ஷோம்பென் பழங்குடியினர்

ஷோம்பென் மக்கள் கிரேட் நிக்கோபார் தீவின் அடர்ந்த காடுகளில் வாழும் மிகவும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பழங்குடியினக் குழுவாகும். இந்திய அரசால் இவர்கள் "மிகவும் நலிவடைந்த பழங்குடிப் பிரிவினர்" (PVTG) என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.⁸

இவர்களின் மக்கள் தொகை சுமார் 400–500 வரை மட்டுமே இருப்பதாக மதிப்பிடப்படுகிறது.⁹ வேட்டையாடுதல், கிழங்குகள், தேன் மற்றும் காட்டு வளங்களைச் சேகரித்தல் ஆகியவை இவர்களின் முதன்மை வாழ்வாதாரமாகும். இயற்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்ட இவர்களின் வாழ்க்கை முறை, நவீன

உலகின் தாக்கத்திலிருந்து பெருமளவில் விலகியே உள்ளது.¹⁰

சமூக மற்றும் பண்பாட்டு சிறப்பம்சங்கள்

நிக்கோபாரீஸ் மற்றும் ஷோம்பென் இன மக்களின் சமூக அமைப்புகள் இயற்கையை மையமாகக் கொண்டவை. சமூக ஒற்றுமை, வளங்களைப் பகிர்ந்து பயன்படுத்துதல், பாரம்பரிய அறிவு, வனவளம் சார்ந்த வாழ்க்கை மற்றும் தலைமுறைகள் வழியாகப் பரிமாறப்படும் பண்பாட்டு மரபுகள் ஆகியவை இவர்களின் வாழ்வின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றன.¹¹

சமகாலச் சவால்கள்

கிரேட் நிக்கோபார் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், சாலை, துறைமுகம், விமான நிலையம் மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி போன்ற திட்டங்களை உள்ளடக்கியவை. இத்திட்டங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், ஷோம்பென் மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்விடங்கள் மற்றும் உயிரியல் சூழலுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற கருத்து பல்வேறு ஆய்வுகளில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.¹² எனவே,

வளர்ச்சிக்கும் பழங்குடியின மக்களின் உரிமைகளுக்கும் இடையில் சமநிலையைப் பேணுவது மிகவும் அவசியமாகும்.¹³

பழங்குடியின மக்களின் வாழ்வியல் இயற்கை வளங்களின் நிலையான பயன்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. உலகமயமாக்கல், காலநிலை மாற்றம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சி ஆகியவை இவர்களின் சமூக அமைப்பிலும் பண்பாட்டு மரபுகளிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்புள்ளது. இதனால், பழங்குடியின மக்களின் பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு கொள்கைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டிய தேவை அதிகரித்துள்ளது.

முடிவுரை

நிக்கோபாரீஸ் மற்றும் ஷோம்பென் பழங்குடியினர் இந்தியாவின் பண்பாட்டு மற்றும் மனிதவியல் பாரம்பரியத்தின் அரிய செல்வங்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்களின் சமூக அமைப்பு, இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறை மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பாதுகாப்பது இந்தியாவின் நிலையான வளர்ச்சிக் கொள்கையின் முக்கியப் பொறுப்பாகும். வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போது பழங்குடியின மக்களின் வாழ்வுரிமை, கலாச்சார மரபு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலைக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இந்திய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு, Primary Census Abstract: Scheduled Tribes, இந்திய அரசு, புது தில்லி, 2011.
2. Anthropological Survey of India, People of India: Andaman and Nicobar Islands, Kolkata, 2016.
3. சிங், கே. எஸ். (பதி.), People of India Series, Anthropological Survey of India, Kolkata, 1994.
4. பாண்ட்யா, விஷ்வஜித், Above the Forest: A Study of Andamanese Ethnoanemology, Oxford University Press, New Delhi, 1993.
5. Anthropological Survey of India, மேற்கூறிய நூல், பக். 42–50.
6. சிங், கே. எஸ்., மேற்கூறிய நூல், பக். 125–131.
7. Anthropological Survey of India, மேற்கூறிய நூல், பக். 55–60.
8. இந்திய அரசு, பழங்குடியினர் நல அமைச்சகம், Particularly Vulnerable Tribal Groups (PVTGs), New Delhi, 2023.
9. இந்திய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு, மேற்கூறிய நூல்.
10. பாண்ட்யா, விஷ்வஜித், மேற்கூறிய நூல், பக். 78–91.
11. UNESCO, Indigenous Peoples and Sustainable Development, UNESCO Publishing, பாரிஸ், 2017.
12. இந்திய அரசு, Great Nicobar Island Development Project – Official Report,

சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் காலநிலை மாற்ற அமைச்சகம், புது தில்லி, 2023.

13. UNESCO, மேற்கூறிய நூல்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. Anthropological Survey of India. People of India: Andaman and Nicobar Islands. Anthropological Survey of India, New Delhi, 2016.
2. Pandya, Vishvajit. Above the Forest: A Study of Andamanese Ethnoanemology. Oxford University Press, New Delhi, 1993.
3. Portman, M. V. A History of Our Relations with the Andamanese. Government Press, Kolkata, 1899.
4. Singh, K. S. (பதி.). People of India Series. Anthropological Survey of India, Kolkata, 1994.
5. UNESCO. Indigenous Peoples and Sustainable Development. UNESCO Publishing, பாரிஸ், 2017.
6. இந்திய அரசு. Great Nicobar Island Development Project – Official Report. சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் காலநிலை மாற்ற அமைச்சகம், புது தில்லி, 2023.
7. இந்திய அரசு. Primary Census Abstract: Scheduled Tribes. இந்திய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு அலுவலகம், புது தில்லி, 2011.
8. இந்திய அரசு, பழங்குடியினர் நல அமைச்சகம். Particularly Vulnerable Tribal Groups (PVTGs). பழங்குடியினர் நல அமைச்சகம், புது தில்லி, 2023.
